

Братислав Петковић
Војин Кајганић

SPORTING LIFE

БРАТИСЛАВ ПЕТКОВИЋ је рођен у Београду 26. септембра 1948. године. Дипломирао 1972. године на Академији за позориште, филм и телевизију, на смеру позоришне режије, представом *Разбојници* Фридриха Шилера. У Београдском драмском позоришту 1978. поставио представу *Sportig life*, за коју је текст писао заједно са колегом Војиславом Кајганићем. После тога написао је и две монодраме: *Продајем разбивеног фићу* и *Исјовесити кловна Драгољуба* (играо га је Божидар Стошић). Године 1991. написао је драму *Каскадер* коју је и режировао у Београдском драмском позоришту.

Свој дечачки сан остварује 1994. године када отвара Музеј аутомобила, а представом *Grand prix* (његови текст и режија) отвара нову позоришну сцену под називом Модерна гаража. Представом *Legion d'Honneur* 1998. године отвара и камерну сцену у истом простору.

ВОЈИН КАЈГАНИЋ, рођен у Београду 27. маја 1949. године. Академију за позориште, филм и телевизију; одсек позоришне режије, завршио је 1973. у класи Мирослава Беловића. Као позоришни редитељ радио је у Београду, Ужицу и Дубровнику. Опробао се и као глумац у позоришту и на филму – где је имао неколико запажених улога. У постављању драме *Sportig life* на сцени Београдског драмског позоришта учествовао је као коредитељ заједно са Братиславом Петковићем; драма је играна преко 120. пута.

Тренутно живи и ради у Сједињеним америчким државама (САД).

Братислав ПЕТКОВИЋ
Војин КАЈГАНИЋ

SPORTING LIFE

ЛИЦА

ЛАЗА, прва резерва ФК “Млади радник”
СМИЉА, навијач ФК “Млади радник”
ПИКА, центарфор ФК “Млади радник”
ТОША, тренер ФК “Млади радник”
МИЛЕ, председник ФК “Млади радник”
и шеф ООУР-а “Врење” у комбинату “ Прогрес”
ДУДА, његова ћерка
СЕЛЕ, председник ФК “Млади угоститељ”
и власник мотела “Љубавна прича”
БОШЊАК, голман ФК “Млади радник”
ПИСКА, халф ФК “Млади радник”
ГРБИЋ, крило ФК “Млади радник”
ЧУПА, бек ФК “Млади радник”
и остали фудбалери ФК “Млади радник”

Догађа се у свлачионици ФК “Млади радник” за време трајања утакмице између ФК “Млади радник” и ФК “Млади угоститељ” у пролеће 1973. године.

Сцена представља свлачионицу нижеразредног фудбалског клуба. У десном ућлу налази се олућани сћо за масажу, улаз WC-а и шабла са уцрћаном ћоловином ћерена. У левом ућлу је ћрозор, улаз у ћуш и сћари орман. Чћавом слободном дужином зида ћружа се ниска клућа изнад које је ћричврћен чивилук. У свлачионицу улазе Лаза у шушкавац ком-ћлећу и Смиља у кишином манћилу. Он се ћолако скида, седа на клућу и расћрема избледели сћорћски сак, она шетћа ћо свлачионици.

СМИЉА: Ал смрди овде!... Како не поцркате у овај амонијак?
(Шетћа се)
Данас има да изгубите!

ЛАЗА: Није искључено, да знаш. Можда евентуално извучемо и бод.

СМИЉА: Цц. Нема ту леба... “Келнери” се боре за београдску, немате ви мотив.

ЛАЗА: Они имају лову. Купили Каћа из Обреновца...

СМИЉА: Људи раде посо, а ви га мрсите.

ЛАЗА: То је... Тоши не треба моје искуство, него се зеза са клинчуријом.

СМИЉА: А и ти си ми јача марка!

ЛАЗА: Шта? Само једно полувреме, видли би они ко је Лаза Докић. Мени је доста петнаест, двајес минута да им читам вакељу. Само што нећу да се увлачим.

СМИЉА: (Засћане исћод клућске фотћографће на зиду)
Кад сте преместили слику?

ЛАЗА: Како преместили?

СМИЉА: Прошли пут је била онамо.

ЛАЗА: Није, виси ту још пре него што сам ишо за Немачку.

СМИЉА: Што сам ја уобразила да је била тамо?

ЛАЗА: Не знам.

СМИЉА: Идем ја, саће и клинци да доћу.

ЛАЗА: (Седи на клући и размотћава ћолако завој са цеванице)
Иди ватај место под трибином, видиш да се спрема на кишу.

Смиља излази, ћотћово се судари у враћима са Писком. Писка улази и ћочиње да се свлачи.

- ПИСКА: Здраво ћале!
- ЛАЗА: Мали, само чувај ноге! С крљачима нема фудбала. Ево мени сјебаше знање. Таман сам био набио цену у Немачкој, почела и лова да капље, а ондак ми Рупке из Кајзерслаутерна улете клизећи старт, уватио ме у раскораку, пуче цеваница ко стакло. Отворен прелом. А судија педер није ни фаул свиро! Да је свиро, мого сам барем да подигнем осигурање, овако петлова муда! Не знаш језик, док протумачих законе, мене Швабе заврнуше мушки... Код њих се игра на снагу, а ја сам техничар... Они трче целу утакмицу, не знаш ко је крило, а ко бек. Мора да си тркач...
- ПИСКА: Што ниси отишо у Француску?
- ЛАЗА: Звали ме људи... Ал ја, реко, најбоље да се скрасим међу својима. И ту сам се зајебо. Дебело. И велики играчи па се угасе у малим клубовима. Ето, Марковић и БСК-а, педесетшесте с Вукасом и Томашевићем био најбољи стрелац. Чим је Беара дошао у "Звезду", набио му је три комада сефте. Ондак оде у "Вождовачки" и нико више није чуо за Марковића Шифоњера. И ја да сам осто у Немачкој, игра бих сигурно у Гладбаху за први тим, после уложим лову у неки послит, шта фали Перици Раденковићу?... Ма није ми криво, нису ни Шекија у "Звезди", а ни Милоша и Шолета у "Партизан" хтели да приме. Некако ти је лакше кад ниси усамљен случај. Још ову сезону играм, а после упишем предњачку школу. Миљан није био неки фудбалер, а виш како се подиго. Лова. И све...
- Улази Бошњак и њочиње да се свлачи.*
- БОШЊАК: Ди си Лазо, јел још цури?
- ЛАЗА: Зарасло је то ко швајсовано, ал шта вреди кад се Тоша крпари с децом, а мене ме неће.
- БОШЊАК: Дете ти га мете!
- ЛАЗА: Мали, знаш ди си ти био кад сам ја играо фудбал?
- БОШЊАК: То не знам, ал знам кога зову Лаза Пегла.
- ЛАЗА: Ја сам био класа, нису ме цабе звали Синделар! О мени је Љуба Вукадиновић написао пола стране!
- БОШЊАК: Кад је радио у "Језу" хонорално!

ЛАЗА: Јел треба да се смејемо сад? Сви сте ви сировине. Питајте Тошу да вам каже. Пре повреде био сам бржи од Војкана Мелића. На армиском првенству шездесетчетврте остављо сам га за три дужине.

БОШЊАК: Да си реко Лабудовића из “Поштара”, па ајде, ал Мелића...

ЛАЗА: Буразеру, ја сам с њим и с Јошком Скобларом био кревет до кревета у касарни. Те године сам био у животној форми. Тоша зна, кад срозам штучне није било бека да ме држи. У финалу армиског првенства набијем два комада, а Јошка један. Отад је и он поче да срзава штучне, видо од мене. Освојимо пехар, а мени Јошка каже: “Лазо, како ја да успем, кад ти са таким талентом ниси успео?” А ја му кажем: “Успећеш, Јошка, видећеш.” И успео је. Ено га, прва копачка Европе, нагато милионе, а ја пеглам клупу у “Младом раднику” за превоз и хранарину.

БОШЊАК: Ко те теро да се враћаш из Швабије?

ЛАЗА: Требо сам ја да одем у Америку кад ме наговаро Аца Обрадовић. Него био будала. Шта би и мени фалило да имам девизни рачун.
(Уђе у WC)

БОШЊАК: Е Лаза кад лаже, не мисли на бога!

ПИСКА: Познаје он Миљана.

БОШЊАК: Немој си наиван!

ПИСКА: Није, стварно.

БОШЊАК: Ма иди бре...

Улазе Цвејановић, Грбић, Абаз и Гамба. Пресвлаче се.

ГРБИЋ: Келнери набацили нове тренерке и торбе “Адидас”.

БОШЊАК: Значи Селе одрешо кесу.

ГРБИЋ: Дошли им навијачи, два аутобуса!!

БОШЊАК: Биће чупаво!

ГРБИЋ: Пувају се ко да су већ ушли у београдску. Кажу да ће нас ошишају на нулу.

БОШЊАК: Игра им и онај Каћ.

ГРБИЋ: Тај педер код мене неће да прође!

БОШЊАК: Немој да те врти ко у Обреновцу.

ПИСКА: Чим прими лопту, кљуцнем га у цевку. То је пеницилин за њега!

Улазе Пика и Чуџа.

ГРБИЋ: Поручио ти Љуба келнер да ће ти узме меру!

Пика њокрије шаком библијско местио уз звучан цокџај усана.

ЧУПА: Пика ће га веже у чвор, кеве ми!

ПИСКА: Има да их набијемо, осећам!

БОШЊАК: Можеш ти да осећаш шта оћеш, ал њима Селе обећо по 100 крпа, најмање! Па ти види... Пара дупе врти!... А ми слепци играмо за гајбу пива.

ПИСКА: Селе мисли да ће у београдску. Само, данас ће се зезне. Ко ће се клади да ћемо и оладимо?

БОШЊАК: Питај ме ко суди.

ПИСКА: Ко?

БОШЊАК: Омербеговић!

ПИСКА: Рефик!!!

ЧУПА: То онај са Умке што нас искезио против “Водовода”?

БОШЊАК: Питај Чику, кад не знаш!... Шта је, ради гуза?! Ако извадимо бод, пуна капа!

ЧУПА: Дакле немамо среће са судијама!

Улази Тоша у нормалним њанијалонама и ѓорњем делу џренерке.

ТОША: Добро шта је ово, “Угоститељци” се већ загрејали, а ви нисте ни мрднули дупе! Брже мало то, брже мајковићу!

ГРБИЋ: Чика Тошо, како да играм у ове копачке, испашће ми папци.

ТОША: Био је Мунир у “Радничком”, обећо је економат да ће нам дају и дресове и копачке.

ГРБИЋ: То све неке локере сигурно!

ТОША: Добро, није ново, ал ко бог, шта фали.

Лаза излази из WC-а.

ЛАЗА: Докле да облачимо мокре дресове. Тошо ти си у управи, кажи да их не перу пред утакмицу.

- ТОША: Нема везе, ионако почиње кишица, а ти немој ни да се облачиш, чувамо те за после.
- ЛАЗА: Ово сам тео да чујем!
(Бесно шуїтне коїачке)
- ТОША: Па што се сад љутиш, мајковићу?
- ЛАЗА: Дај, Тошо, немој да тупиш.
- ТОША: Лазо, пази како се понашаш, ти треба да си пример овди!

Улази Миле, оїпреса кишибран и остїавља га у уљу.

- МИЛЕ: Ви још нисте спремни?! Дакле, ја ћу да укинем превоз, па ћете пешке да шипчите. Тошо, ти си их размазио скроз, што не подвикнеш. Каке су то ствари!! Ми кад смо били у “Наша крила” нисмо имали ни превоз, а камоли хранарину ко господа. Треба већ да сте изишли на терен! Знате ви шта значи фаза загревања пред сусрет? Колко пута вам је причано! Ладан мишић, нема спринта, нема скока, ето како се губе утакмице. Ви неће се опаметите док неки не покида менискос! Још нешто о залагању само; немој случајно да терате стару праксу, један вуче воду, а три се зезају! Јесте чули?! Грбићу, шта се чешеш ту! Тошо, молим те, одма на терен!
(Изађе из свлачионице)
- ТОША: (Приђе шабли)
Момци, пазите, играмо ко прошле недеље, с малим изменама у нападу. Ево смо ми, ево га њиов го. Данас Секић иде на бека, а Писка на халфа. Ди је Писка?
- ПИСКА: (Из WC-а)
Туцам!
- ТОША: Писко долази овамо, нећеш знати тактику, па ћеш да ми луташ по терену после!
- ПИСКА: Ја све слушам!
- ТОША: Вас двојицу задужујем за Каћа, нећу да га видим код нашег шеснаестерца. Писко, јеси чуо?!
- ПИСКА: Ахааа!

ТОША: Од старта мора да држимо игру у својим ногама. Келнере онемогућујемо у контра-нападу и парирамо на свим пунктовима. Битка се добија на средини терена! Они ће организовати јаки бункер у најмање три линије, а контра-нападима ће покушати да изазову пометњу. Ди је Пика?

Пика лењо њодигне руку.

ТОША: Играћеш повученог центра, а сад ћемо видети зашто. Писка ће држати његовог центра. Овди ће одбране одиграти главну ролу. Писка, Јањић, Грбић и Абаз убацивају параболу у бековском простору, а сви играчи навале ће јуришати на сваку параболу. Крила ће морати да су мало повучена, да сачекају одбивену лопту. Ево ди ће стајати бекови и стварати Пики простор за шут. Сви утрчавате и полутке утрчавају, Грбић и крила у заседи прате маневар, одбивена лопта, Пика и го! Кад будемо водили с један нула, они ће појачати навалу да изједначе, а ми ћемо онда контрирати. Крила ће сад ићи напред и центрирати пред њиовим голом. Само пазите на офсајд замке, кумим вас! Немој да буде ко против “Водовода”.

(Посмајра шему)

То је слично дубл ве систему.

ЛАЗА: Сери, сери...

ТОША: Фала, Лазо.
(Одгледа га значајно)
Јел јасно момци!?

СВИ: Јасно!!

ТОША: Идемо!

Сви истрче као сјајне, Лаза излази њолако, њоследњи. Свлачионица неколико њренујака осјаје њразна. Фон кише, њочиње навијање. У свлачионицу улази Селе и засјаје њред Тошином њаблом са уцрџаном њакџичком варијанџом. Улази Миле, уџуџи се Селеџу, засјајане оџрезно.

МИЛЕ: Здраво, Селе, откуда ти овди?... Не гледаш утакмицу?

СЕЛЕ: Има кад, погледаћу.

МИЛЕ: Видим имате нове дресове, “Адидас” копачке... А Каћ ватра жива. Опасно је брз. Дobar пазар, нема шта.

СЕЛЕ: Не стајем ја на трулу даску. Ал ти што брљаш, то је скандал.

- МИЛЕ: Немој тако Селе!
- СЕЛЕ: Миле, немој да се играмо!
- МИЛЕ: Мислиш што Пика... За то не брини, све је у реду.
- СЕЛЕ: У реду!?
- МИЛЕ: Сачекај десетак минута и видећеш, све има да клапа. Пика ће да изађе... Нисам мого друкше, мали има неке бубице.
- СЕЛЕ: Може он да има бубице каке оће, ал посо је посо. Уосталом, ако он има неке бубице, ја имам неке папире.
- МИЛЕ: Селе, разочаран сам страшно! Јесмо дотле дошли? Моје другарство...
- СЕЛЕ: Накупило се тога. Банкети, прославе и она свадба.
- МИЛЕ: Чекај... Јел то било за Рајка?
- СЕЛЕ: Сав си ми плафон избушио.
- МИЛЕ: Па, кум сам био...
- СЕЛЕ: Преко чији леђа!? Ручкови пословни, вечере пословне, ноћења, све потписано и штамбиљи ударени. Не би смео да се зезаш, Миле!
- МИЛЕ: Чекај да ти објасним, молим те, све ће бити у реду. Ја сам с Пиком све уредио, само знаш какав је он, мораш да се огулиш жив док га убедиш. Не брини ништа, он само што није изашо, све ће да буде оке. Разуми и мене, Селе, моро сам да му дозволим тих десетак минута.
- СЕЛЕ: А шта ако не изађе, ако му прораде бубице?
- МИЛЕ: Изаћи ће, имам и ја адута.
- СЕЛЕ: Добро, Миле, почекаћемо. Значи за неких осам минута.
- МИЛЕ: Осам до десет највише.
- СЕЛЕ: Толико још могу да ти учиним. Скроз неозбиљно, мајку му!
- МИЛЕ: Јеси за вињачић?
(Оде до ормана по вињак)
- СЕЛЕ: Јеси ти разговарао о трансферу.
- МИЛЕ: То још нисам.

- СЕЛЕ: “То” да си обавио под хитно. Ја да сам тако радио, одавно би био труба! Услове знаш, кад видим Пику у “Младом угоститељу”, артије ликвидирамо аутомачки, добијаш 800 сома за поса, а ти с њим види.
- МИЛЕ: А Бошњак?
- СЕЛЕ: Шта сад Бошњак?
- МИЛЕ: Ти ко да никад ниси играо фудбал?
- СЕЛЕ: Ко ти реко да врбујеш Бошњака?
- МИЛЕ: И сам знаш шта значи голман у тиму, то је кључни човек...
- СЕЛЕ: Ко кључни човек, немој да се зајебавамо овди!
- МИЛЕ: Ел сад треба ја да финансирам дечка?
- СЕЛЕ: Добро што плаћам талентованог момка, ал ко је видо да подмазујем којекакве шумидере, ајде бре ко је то видо!
- МИЛЕ: Чекај, Селе, само да те питам нешто! Ко је још штимово без голмана?! Мени није познат така случај. Немој, молим те! Друга једна ствар... Не би било лепо да га преваримо, није љуцки. Код мене је реч све. Да ми ниси напомено, ја не би ни обећавао, не би га ангажово!
- СЕЛЕ: Човек вам пружи прст, а ви одма целу руку... Ајде бре!
- МИЛЕ: Ја мислим да није пуно милионче с Бошњаком? То је сасвим солидно!
- СЕЛЕ: Е, јеси муфљуз, алал вера!
- МИЛЕ: Селе, ја мислим да је то фер...
- СЕЛЕ: Не мислиш ти ништа, баћо. Да мислиш, Пика не би ни био сад на терену. На шта то личи?! Ди ти је образ?!
- МИЛЕ: Само мало стрпљења. Ево...
(Приносу вињак у кафеним шољицама)
Изволи.
- СЕЛЕ: (Ошћије)
Какав ти је ово пишоњак?
- МИЛЕ: (Ексира шољицу)
Изветрео мало, Тошина посла. А, виш чеп има луфта, па ушо ваздух... Ево ди пуста!
(Краћа њауза)
Ова киша има да нас упропасти. И то ти је пролеће! Раније се знало кад је лето, а кад јесен, а сад уби боже!

- СЕЛЕ: Потпуно се пореметила атмосфера. Стално експериментишу, испаливају бомбе! Знаш ти један космонаут шта направи горе?! Каки су то зракови, то је ужас један!!...
- МИЛЕ: Већ не памтим љуцки снег... Да забели...
- СЕЛЕ: Ја крампонке нисам ни мећо, ево ми нове у гаражи.
- МИЛЕ: Јел би можда продо?
- СЕЛЕ: Шта ће ти? Иде лето.
- МИЛЕ: Није за мене.
- СЕЛЕ: А шта возиш сада?
- МИЛЕ: Па онај тристаћ.
- СЕЛЕ: Који?
- МИЛЕ: Онај, сећаш се, прве године кад си отворио мотел, што смо дотеривали месо. Још се виде флеке на сивцима.
- СЕЛЕ: Што га не мењаш?
- МИЛЕ: Офарбо сам га залено за продају, ал не мож га утопиш, машина пуши, лимарија пропала...
- СЕЛЕ: Баци га ондак у Дунав.
- МИЛЕ: Лако је теби да се зезаш, кад возиш новог "Ренола".
- СЕЛЕ: Ал ти си га брзо изако, Миле.
- МИЛЕ: Домаће возило, слаб материјал. Није то Шваба право.
- СЕЛЕ: Што не тражиш од "Б" "Прогреса" кола?
- МИЛЕ: Ма ди... Блокирали нам рачун, седамдесетпет посто доходак...
- СЕЛЕ: Ударили о ледину, а?
- Чује се урлик њублике, Селе и Миле њрискоче њрозору.*
- МИЛЕ: Каћ!
- СЕЛЕ: Гуланфер!
- МИЛЕ: Није ни он на струју.
- СЕЛЕ: Што пуца напамет!
- МИЛЕ: Требао је мало да је смири, имо је времена.
- СЕЛЕ: Лепо је мого да га да... Шта мрсиш тамо!!
- МИЛЕ: Шта се кидаш, Селе, тек је шеснаести минут.

СЕЛЕ: Охо!!
 МИЛЕ: Па... чек да видим...
 (*Гледа на саи*)
 СЕЛЕ: Пика треба да је овди, бар како ти рече.
 МИЛЕ: Селе, за уши ћу да га довучем, ако треба.
 СЕЛЕ: Ако треба!... Немаш ти карактер човека! Слушај, баћо, доста смо се мајали. Чекам још два минута и одо!
 МИЛЕ: Јебем га у главу блесаву! Саће он...

Селе одишећа преко сцене, махиално се загледа у Тошину ѿворевину на ѿабли. Миле му ѿрилази.

МИЛЕ: Увек је нешто жврљао. Е јесте смотан, ту се не би снашо ни Алфред Анштајн.
 СЕЛЕ: Заборавио је да нацрта кишу.
 (*Кредом лагано ѿвлачи мношѿво верѿикалних црѿица ѿ ѿабли*)
 Добар је Тоша ко леба.
 МИЛЕ: Кад смо играли у “Наша крила”, стално смо га зезали због нотеса... Јел се сећаш?
 СЕЛЕ: Је ли богати, како ти се зваше она свастика?
 МИЛЕ: Ко?
 СЕЛЕ: Она што је радила на благајну, доле...
 МИЛЕ: Аааа, Миљче!
 СЕЛЕ: Миља!! Била је добра!!
 МИЛЕ: Само да си ми реко две речи...
 СЕЛЕ: Дан данас ми жао.
 МИЛЕ: Удала се у Светозарево.
 СЕЛЕ: Ајде!
 МИЛЕ: Има и синчића... Лети време, није нам више двајес година, Селе!

У свлачионицу улеће Лаза и журнои скуѿља коѿачке.

ЛАЗА: Миле, Пика се повредио, реко ми Тоша да уђем!
 МИЛЕ: Јел озбиљна повреда?

- ЛАЗА: Откуд знам!
(Изјури)
- МИЛЕ: Видиш, Селе, замало да се огрешиш о бата-Милета!!
- СЕЛЕ: Добро, добро, видимо се касније и да средиш оно за трансфер!
- Селе изађе, Миле распрема вињак и шољице са сџола. У свлачионицу ухрама Пика, угледа Милета, засиане.*
- ПИКА: Идем на терен, Миле.
- МИЛЕ: Добро, оћеш сад на крају да се избрукамо?! Пико, смири се, знам како ти је. Мислиш да је мени боље?
- ПИКА: Осећам се ко говно.
- МИЛЕ: Ти си млад. То ти је тако у спорту.
- ПИКА: Ово не би низакога више урадио.
- МИЛЕ: Ти добро знаш да би ја за тебе и у ватру и... Уосталом, то је све за твоје добро. Превасходно.
- ПИКА: Ово је дебело срање и готово.
- МИЛЕ: Ја ти говорим као отац сину, а ти...
- ПИКА: Те приче можеш да уваљаш новајлијама, мене си већ навучо!
- МИЛЕ: Још си ти зелен да тако разговараш са мном!... Ужасно си се искварио, Пико!
- ПИКА: Ти си ме учио, Миле.
- МИЛЕ: Добро, Пико, шта ти оћеш од мене?
- ПИКА: Све ми ово смрди.
- МИЛЕ: Опет почињеш?
- ПИКА: Не почињем, него ћу да завршим.
- МИЛЕ: Шта да завршиш?
- ПИКА: Нећу више да играм.
- МИЛЕ: Како то мислиш?
- ПИКА: Најозбиљније.
- МИЛЕ: Сад би ти нешто реко.

ПИКА: Можда ћу и да играм, само у “Младом раднику” никад. Ја више у ову свлачионицу не улазим.

МИЛЕ: Твоја будућност је у фудбалу, Пико! Не смеш да упрскаш таленат. А, ако си паметан, мого би већ најесен да заиграш и у београдској.

ПИКА: Не долази у обзир!

МИЛЕ: Немој двапут да кажеш...

Прекине га урлик њублике. Пика се нагло окрене од њрозора.

ПИКА: Набише нам!

МИЛЕ: Набише.

ПИКА: Бошњак није ни трепно, кроз уши му прође!

МИЛЕ: Спремили се “Келнери”, имају боље услове. Спорт тражи своје. Пресвуци тај дрес, сав си мокар.

Пика њочне да се ѡресвлачи.

МИЛЕ: Знаш шта, Пико, да ти не увијам много; Селе је јако заинтересован за тебе, то већ знаш... Замолио ме да те питам...

Пика се крајко насмеје и насѡави ѡуѡке да се ѡресвлачи.

МИЛЕ: Гледај реално, ти од Тоше више немаш шта да научиш, а код њих би мого стварно да напредујеш... А, оће и да плати, разуме се.

ПИКА: Боле ме уво.

МИЛЕ: Добро сад, није то нека лова, ал они иду у београдцку. Знаш ти шта значи београдцка. Пре две године овди се муво Топлак. А, шта мислиш тамо? Само се шуњају и шмекују таленте.

Пика га ѡуѡке гледа.

МИЛЕ: Немој да си луд, наврати на уткамицу “Звездин” или “Партизанов” шпијун и ти си пробио лед! Ево Благоја Крезојевић био кандидат за “Б” тим, а понико је овди у “Младом раднику”. Уопште није имао јачи таленат од тебе. Ма каки, ни близу... Сад, ако оћеш цео живот са будеш шеф паковања квасца у “Прогресу”, молим!... О тебе ће данас, сутра да се отимају, да те сликају за штампу. Средиш финансије, стан, колица, све... Ди су ти идеали, Пико!

ПИКА: Можда ћу идем код буразера у Швецку...

МИЛЕ: Триста комада, на руке!

Пика седи на клуји ћућећи.

МИЛЕ: Биће после и више.

ПИКА: Као прво, испод пола цигле не разговарам.

МИЛЕ: Пази га сад! мали, он теби чини, а не ти њему. Да ти није дао ни кинте, треба би да пређеш. Ја ти не би дао ни толико. Није ни васпитно.

ПИКА: За ту лову не дискутујем.

МИЛЕ: Ја те пустам из клуба због каријере, Пико.

ПИКА: Нек се закити са триста сома.

МИЛЕ: Увредио си ме до сржи. Ја сам све ово због тебе предузео... Сматрао сам да треба да ти помогнем.

ПИКА: Добро, четрсто сома, ни кинте мање.

МИЛЕ: Ди да нађем сто комада?!

ПИКА: Снађи се, Миле.

МИЛЕ: Одакле ми, Пико. Ти бар знаш како стојим у задње време. Ево погледај: триста комада од Селета и педесет што сам узо од жене за лавабо.

Пика одишћа до њрозора, окрене се.

ПИКА: Важи!

Миле сиремно њрискочи и хиџро му зграби руку.

МИЛЕ: Толико ми је жао, кад помислим, стварно. Знаш да ми је криво што идеш.

ПИКА: Па свратићу ја...

МИЛЕ: Таман смо те подигли и ето... Ајде, окупај се да не назебеш. Навучеш неки бронхитис, после ти се изрази на астму, час посла.

ПИКА: Ма нема везе...

МИЛЕ: Пожури, саће полувреме.

Урлик њублике, Миле и Пика ѓледају кроз њрозор.

ПИКА: Педерчина!!

МИЛЕ: Алал вера, Лазо! Е до мојега!...

Миле изађе журно из свлачионице. Пика седне на клупу и почиње да скида штучне. Не примети Дуду која уђе уплахилено.

ДУДА: Пико, шта је било?!

ПИКА: Есам ти реко да не долазиш овамо!

ДУДА: Јеси се много повредио?

ПИКА: Није ништа...

ДУДА: Да ниси истего тетиву?

ПИКА: Није страшно, кажем ти.

ДУДА: Пола ме нестало кад сам видла да те нема на терену.

ПИКА: Ајде бриши сад и чекај ме вечерас код “Туриста”.

ДУДА: Па да ме заврнеш ко јуче, јелда?

ПИКА: Јуче је за јуче.

ДУДА: Чекај стварно, и де си ти синоћ?

ПИКА: Ишо сам на Дунав да пљунем.

ДУДА: Мислиш да си шмекер? Не мрдам одавде док ми не кажеш де си био.

ПИКА: Ајде тугањ!

ДУДА: Ово више нема сврхе, Пико, кеве ми.

ПИКА: Кеве ти?!

ДУДА: Синоћ сам чекала скоро сат ко дилеја пред “Туристом, жив ме срам појео.

ПИКА: Што ниси ушла?

ДУДА: Нисам тела из каприца и да знаш да ти је то последњи пут што сам те чекала.

ПИКА: Шта ти је одједаред, Дудо?

ДУДА: Ти мислиш да те ја само палим...

ПИКА: Синоћ је био састанак клуба...

ДУДА: Теби је све важније од мене!

ПИКА: Ајде немој си така, вечерас те водим на ђевапе.

ДУДА: Одакле ти лова?

ПИКА: Ајде сад, морам да се перем!

ДУДА: Ал ако и вечерас закасниш, раскидамо да знаш!

ПИКА: Чекај ме у пола седам, долазим са таксијем.

Пика уђе у њуш, одакле њочне да дойуре шум њуша и звиждукање. Дуда остјане исјред врајша.

ДУДА: Пико, ти знаш да најгоре од свега мрзим дволичност карактера!

Из њуша не долази никакав одговор.

ДУДА: Ја јесам модерна девојка, ал нећу ником дозволити да ме вуче за нос, то треба да ти је јасно!

ПИКА: *(Из њуша)*
Шта ти је, шта бунцаш?

ДУДА: Ако мислиш да изиграваш неодољивог фрајера, погрешно си адресу! Знаш каћеш да ме направиш љубоморну!?

ПИКА: Ти кад не би срала!

ДУДА: Заиста ме чуди твој став! Ја сам према теби увек била искрена! Лепше је и да се растанемо ко људи, ако немамо шта да пружимо у смислу љубави, него да се лажемо!

ПИКА: Ко те лаже, о чему ти причаш?

ДУДА: Доста ми је тог залуђивања! Још од екскурзије ми то треба да расправимо! Оћу да знам на чему сам!!

У свлационицу се њихо ушуња Миле. По свему је очийто да је њри-слушкивао добар део разговора. На звук њећовоћ гласа у њушу наћло насћући њишина.

МИЛЕ: Ту ли се склањаш ћеро мајкина! Сад сам те уватио на дело!!

ДУДА: Киша... Па се склонила...

МИЛЕ: Ја ћу тебе у поправном дому, па ће видиш на чега си!

ДУДА: Али, тата...

МИЛЕ: Ја деликвенте да раним нећу! Нарећала кечеве, а овамо!... Модерна девоја! Модерно говно!!

(Појури да је шамара)

Кући се вуци...

- ПИКА: *(Искочи из њуша)*
Миле! Пусти Дуду!!
- МИЛЕ: Шта кажеш?!
- ПИКА: Не смеш да је бијеш...
- МИЛЕ: Јел знаш шта си сад реко, јебем ли ти сунце богово! Ногe ћу ти поломим!
- ПИКА: Ај пробај!
- ДУДА: Немој, Пико, молим те!
- МИЛЕ: Сад си потписо пресуду, барабо!
- ДУДА: Није он бараба!
- МИЛЕ: Ти ће да ми кажеш!
(Окрене се да је ошамари)
Кујо једна!
- ПИКА: Доста, Миле!
(Зграби Милеја за рамена)
- МИЛЕ: Има да вас поубијам!
- Покушава да шућне Пиду који га ескивира држећи га за кравајцу.*
- ПИКА: Нећеш, Миле!
(Ухвати Милеја у "крајну")
- МИЛЕ: Овди ће крв да пада!
(Безусјешно се оћима)
- ДУДА: Пико, немој...
- МИЛЕ: Аууу... Сунце... Акххх... Јебем...
- ДУДА: Јао, тата!
- ПИКА: Бегај, Дудо!
- ДУДА: Јао, Пико!
- ПИКА: Бегај одма!
- После краће колебања Дуда изјури из свлачионице.*
- МИЛЕ: Пуштај... Пич...
- Пика ћусћи Милеја који покушава да га шућне.*
- МИЛЕ: Пропалицо! Оћеш да је упропастиш...
- ПИКА: Како те није срамота, Миле?

МИЛЕ: Док сам ја жив нећеш!
 ПИКА: Тешко си ти ђубре...
 МИЛЕ: Дуда је још дете, стрвино!
 ПИКА: Доводио си ти код Селета и млађе, Миле.

Миле замахне шишићећи.

ПИКА: Шта је, инфракт те стрефио?
 МИЛЕ: Само да те још једаред нагазим са мојом Дудом... Запамтићеш ти ово... Од недеље те враћам на утовар... Има да ти пукне грбача под квасцом, барабо једна ординарна!
(Пође, ња засијане на излазу свлачионице)
 Да се откачиш Дуде, упропастићу те!

ПИКА: Ко те јебе.

Пошићо је осипао сам, Пика прилеће на сипо за масажу. Ту га изненади нагли Тошин улазак.

ТОША: Пико, враћај се у игру, кумим те!
 ПИКА: Тошо, кеве ми...
 ТОША: Макар да статираш!
 ПИКА: Ма не могу, Тошо.
 ТОША: Кам да видим.
(Проверава му и ошпијава ногу)
 ПИКА: Ауууух! Сад се још оладило...
 ТОША: Без тебе нас нитују гарантовано!
 ПИКА: Пази, Тошо, полако!
 ТОША: Шта пази! Ди ти је младост?
 ПИКА: Уууух, јао, јао, пусти...
 ТОША: Мораш, Пико!
 ПИКА: Пусти ме! Среди се, Тошо!
 ТОША: Јел толко боле?
 ПИКА: Поцепо ми мишић, изгледа...
 ТОША: Ондак смо готови...
 ПИКА: Па има још цело полувреме.
 ТОША: Како полувреме, кад не мож да мрднемо из шеснаестерца!

- ПИКА: Шта вреди да се нервираш?
- ТОША: Зашта сам вас спремо онолико, црто вам...
- ПИКА: То ти је фудбал.
- ТОША: Ово фудбал?! Не могу центар да пређу. Више сам ја трчо уз аут него ви.
- ПИКА: Виш колко је блато.
- ТОША: А “Угоститељима” није блато?
- ПИКА: Нањушили пичкин дим, па гризу.
- ТОША: Ниједна линија не функционише!
- ПИКА: Лош дан, шта можеш. И ти си игро фудбал. Кад потера пех...
- ТОША: Грбић затајио потпуно, одбране ко да нема.
- ПИКА: А и Бошњак шупер, онај први је моро да брани.
- ТОША: Добро за први, а Лаза? Ја онаки аутога нисам видо откад радим у фудбалу. тежак шупер.
- ПИКА: Матор је Лаза више...
- ТОША: Како матор?! Кад распуца волејчину!!
- ПИКА: Не осећа лопту.
- ТОША: С ким ја правим тим!
- ПИКА: Нема, Тошо, не можеш данас да радиш у фудбалу без услова.
- ТОША: Не вреди више овако. Казо сам и Милету, ја ово само због њега још радим, зато што је човек.

Пика нешћо неодређено ѿромрмља.

- ТОША: И он се сатро жив да нађе паре, несретник, шта вреди... Боље да се растуримо и готово!
- ПИКА: Миле је реко да ће види за паре у “Прогресу”.
- ТОША: Разговаро је још прошле недеље. Овако не дају, моро би раднички савет да одобри средства.
- ПИКА: Па оћете да тражите?
- ТОША: Шта да тражимо... Од слепца очи?!
- ПИКА: Требо би Миле да покуша у подсавезу!
- ТОША: Неће они да играју место нас!

ПИКА: Пази, Тошо, писало је у новине; СОФКА сада окреће други лист, нема више ко што је било. Саће лова од тикета да иде за омасовљавање физичке културе. То значи да ће и нижеразредни клубови да добију средства. То је међу-општинска акција, кеве ми. Ја све знам, причо ми један из општине. Sprema се велики бум. Видећеш, није баш тако црно... Ово што сам ти испричо немој нико, молим те, нек остане међу нама...

Урлик њублике, Пика скочи до њрозора. Тоша седи као укочен. Пика се лагано враћа, седа до Тоше.

ПИКА: Ако овако наставимо, биће ко у рукомету! Дође ми просто...

ТОША: Није лепо, Пико...

ПИКА: Шта?

ТОША: Није лепо.

Тоша и Пика седе у нејријатном ћушању. Улази Смиља.

СМИЉА: Ау ал плушти. Ви овде журку правите, ја навијам ко будала тамо.

ПИКА: Е, Смиљо, дај продужи.

СМИЉА: Тренер и центарфор ушли да не искисну, а што ће им тим доживети незапамћену катастрофу, то нема везе...

ПИКА: Обиђи нас, живота ти!

СМИЉА: Вас боле ћоше што сте примили три комада. Ниједна линија не функционише. Писка убацива параболе, а центарфор се склонио од кише. Што нисте позвали и Бошњака да не кисне без везе на го. Шта вам је, ко да сте пишали уз коприве, овако лоше још нисте играли?

Тоша усјане и ћујке најусји свлачионицу.

ПИКА: Шта се ти петљаш, видиш да си отерала човека! Замишљаш да си технико!

СМИЉА: За бекове му нисам ни казала.

ПИКА: Ко тебе пита, много ти знаш.

- СМИЉА: Показо си ти фино шта знаш!
- ПИКА: Лепо ти кажем не забадај нос ди ти није место.
- СМИЉА: А ди је теби место, овди или тамо? Каћ те финтиро како је тео, што си моро да пимплујеш онолико поред аута? Ниси ти никаква класа, само су те надували, данас се лепо видло. Сад ти криво, а, вређа те истина!
- ПИКА: Изађи из свлационице!
- СМИЉА: Ајде избаци ме, центарфору!... Човек вам укаже онако другарски, усмено као навијач на недостатке у игри...
- ПИКА: Укажи ти твом Лази!
- СМИЉА: Пусти ти Лазу... Не можеш да се одлепиш од земље, ко да имаш две леве ноге. А и игра главом, боиш се да не поквариш фризуру. Упропастио си ону стопостотну шансу!
- ПИКА: Виш да се цепају ко бесни...
- СМИЉА: Не можеш да се саставиш с лоптом, оно би и ја дала!
- ПИКА: Казаћу Тоши да те метне на халфа.
- СМИЉА: Е, сад и ти!... Није, него ми криво што губимо ко будале... Шта ти је с ногом?
- ПИКА: Мишић.
- СМИЉА: Е, фино! Ццц, дакле, неће нас, па то ти је!

Краћа њауза.

- СМИЉА: Јеси чуо онај виц за црнца и нафта-пећ?
- ПИКА: Причо ми Бошњак. Оно кад му се упале гаће...
- СМИЉА: Живи упиш! Ја сам се одушевила... Е, а знаш оно кад су се враћали с рада из Немачке Ера, Бугарин, Лала, Талијан, не, не, не, уствари су ишли у два вагона. У кушет кола су били Лала, Бугарин и Талијан, да, а у вагон ресторан су доручковали Лала, не, не, не Лала, чекај... Грк, Ера... Грк, Ера и Босанац! Чек да видим.
(Мрмља, броји)
Треба да су седам! Само да се сетим, ови су били исто у кушет, па су изашли на доручак, а ови су се правили да спавају, е да и Турчин је био! Ево овако: Турчин, Лала, да и Бугарин су били у исти купе, а ови су отишли у вагон ресторану и онда дође кондуктер, не цариник... Чекај, ко

дође... Како сам заборавила,, Баш сам кретенка, страшан виц! На крају насанкају Бугарина... Сетићу се после сигурно. Знам да закључају Бугарина у клозету... Стварно сам кречана, потпуно ми се закључао мозак!... Ти не волеш вице?

ПИКА: Јебем ли га.

СМИЉА: Па зависи како ко прима шалу... Ел знаш да Пелагу оставила жена?

ПИКА: Стварно? Ди си чула?

СМИЉА: Готово, разводе се.

ПИКА: Значи пуко фудбал.

СМИЉА: И то је једна врста породичне трагедије. Толко има тих случаја, то је страшно. Они се разиђу, а деца су жртве.

ПИКА: Јел се зна ко је кривац?

СМИЉА: Он сто посто! Популарност, изашла му плоча...

ПИКА: Чуди ме, ипак је он човек капацитет.

СМИЉА: То ти је најгора фела. Што музичар може да те... Најопасније је кад не прочиташ човека одма. Изневери те час посла и то кад се најмање надах...

ПИКА: Е, идем ја да се туширам.

СМИЉА: Бар смо се испричали мало.

Пика оде под туш, а Смиља изађе из свлачионице. Пикино туширање меша се са фоном кише и навијања у празној свлачионици. Кад туш утихне, пишићалка огласи крај полувремена. Мало затим почињу да улазе преморени каљави играчи. Седају на клупе, издувавају се, неки почињу да се скидају и бришу од зноја.

БОШЊАК: Е јеби га!

ПИСКА: Е јеби га! Ниси моро ни да стојиш на голу!

ЧУПА: Џабе си покисо.

БОШЊАК: Ти не сери!

ПИСКА: Мого си да спаваш и ту на асталу

БОШЊАК: Дај, пустили сте Каћа да се шета ко на корзо!

- ПИСКА: Ушето ти га Каћ двапут!
- ЧУПА: Боље да смо метли Смиљу на го. Бар би неку лопту уватила у сукњи!
- БОШЊАК: Мали, ћути, откинућу ти главу, пичка ти матерна!!
- ЧУПА: Што псујеш?
- БОШЊАК: Ћути, бре!!
- ГРБИЋ: Добро Каћ, ал Лаза што ти га угуро...
- БОШЊАК: То њега питај!
- ПИСКА: Ди си гледо кад ти враћо фор?!
- БОШЊАК: Оно фор?!
- ПИСКА: Требо си да пазиш Лазу више него Каћа!
- БОШЊАК: Е, до мојега, ако треба да пазим своје играче!!
- ПИСКА: Немој, Бошњак, леба ти!
- БОШЊАК: Јеби га, бекове ко да немаш, Грбић ме стално маркиро...
- ГРБИЋ: Шта Грбић, шта Грбић, покри се шуперу!
- БОШЊАК: Први го је твој, баћо, а ти сери шта оћеш.
- ГРБИЋ: Сад смо сви паметни.
- БОШЊАК: Пази Каћа, пази бекове, пази Лазу, па немам ни ја сто руку!
- ПИСКА: Теби су увек други криви.
- БОШЊАК: Ја сам крив и што нисте прешли центар!
- ГРБИЋ: Шта има сад ту, сви смо криви!
- БОШЊАК: Раде вас “Келнери” ко сомове, а после Бошњак крив!
- ЧУПА: Крив ти ћале што те направио!
- Бошњак из волеја звизне Чуји шамарчину. Писка њрискочи.*
- ПИСКА: Јес ти луд, мого си му истераш око!
- ЧУПА: Иди на посматрање!
- ПИСКА: Што си ударио дечка?
- БОШЊАК: Скини ми се.
- У свлачионицу улази Лаза и одгурнувши Чују седа.*
- ЧУПА: Шта се гураш, мислиш да си Џек?

- ПИСКА: *(Одгледа Лазу и Чују, Бошњаку)*
Видећеш ти за ово!!
- БОШЊАК: Ха, ха, ха!
- ПИСКА: *(Чуји, показавши на Лазу)*
Питај га да није погрешно свлационицу?
- ГРБИЋ: Пусту човека, није намерно.
- ПИСКА: Смиљи боље немој да излазиш на очи.
- ЧУПА: Неће му Смиља више да, сто посто!
- ПИСКА: Зато ће га “Келнери” зову на банкету!
- ЛАЗА: Сви сте ви обични пичкини димови!
- ТОША: *(С враћа)*
Лазо!... Лазо, срам те било! Овако изражавање овди више не сме да се понови!!
- ЛАЗА: Пичкини димови!
(Седне)
- ТОША: Какви сте ви то људи?
(Оде до табле и брише је)
Па јел смо се лепо договорили. Потпуно су вас збунили игром из другог плана. Добро зашто сте онако згуснули маневар?... Немате шта да кажете, а?... А ко је треба да држи Каћа? Ђутиш, Писко, ћутиш...
- ПИСКА: Само сте мене видли, чика-Тошо, а Грбић што није мрдно...
- ГРБИЋ: Ђути боље, ниси мого вола да убодеш!
- ПИСКА: Ко ми каже, везаро!!
- ТОША: Доста! Срам вас било! Једног дана ћете и да се потучете овди. Омладинци!... О Бошњаку немам шта да кажем...
- БОШЊАК: Кажите ондак о бековима и о Лази!
- ТОША: Знам ја шта ћу да кажем, а с тобом ћу насамо.
- БОШЊАК: Што насамо, кажите одма!
- ТОША: Бошњак, молим те! То ми је хвала што сам ко друг с вама. Каки ћете сутра људи да будете? Колко сам пута поновио да је фудбал колективна игра... Само једно има да вас питам: Оћемо му да играмо ову утакмицу, ил да је предамо парфофе, па да се облачимо и да бегамо?... Можда је и боље да се не замајавамо. А и поштеније је... Не кажем, има ту и моје кривице, ал овако не иде.

- ПИСКА: Па има још цело полувреме...
- ЧУПА: Треба само да се уштопује Каћ. Ево ја ћу да га држим!
- ТОША: Три нула је за њих! Центарфора немамо, параболе лете у публици, бекови спавају... Ја сам на крају снаге.
- ПИСКА: Ево даћемо све од себе, чика-Тошо, кажите само шта треба да радимо! Није нас хтелo, шта можемо.
- ТОША: Могли би ви да сте играли како сам нацрто! Свако води своју политику! Јел вами јасно да ми преко крила немамо шта да тражимо? Сад мора да идемо на све или ништа!
- ГРБИЋ: Нема шта да изгубимо!
- ТОША: Једино нас ваде брзи контранапади и клин игра! Ако их клин игром не средимо, готови смо. На ту карту мора све да бацимо. Они од нас то не очекивају у овој ситуацији и ту нам је шанса. Сигурно ће сад да се опусте и ту мора да их чекамо! Ал не ко "Звезда" против "Karl Zeisaa" да развијамо клин игру на широком сектору, него ко "Тотенхем" кад је лупо "Ливерпула" у Купу, значи преко полутки...
(Црџа кредом)
Стиснимо маневар и сужавамо простор, крила трче у средину, а полутке су ти такозвани клинови и дејствују уз помоћ извучених халфова. Крила само трче напред ради заваривања њихове одбране. Писка, ти ћеш да гледаш Грбића, не смеш пре њега да јуришаш, сачекај да те претрчи и лева полутка. Грбићу, ево ди се ти налазиш. Пази сад, пустате крила да навуку њихове бекове, халфови ће да вас прате, улећете у шеснаестерац, лопту враћате назад до халфова и јуриш у казненом простору! И опет да поновим: Немој да вас ватају у офсајд замке, јер нам ондак клин игра не вреди ништа. Одбрана нек се још више згусне, играмо сви напред и сви назад, јел то јасно?!... Ајде, Писка, кажи ди идеш кад халфови одузму лопту?
- ПИСКА: Па, ја идем... У средини!
- Тоша се ухватио за главу.*
- ПИСКА: Уствари лево... Натраг на халфове!
- ТОША: Цветановићу, где иде Писка?
- Цветановић ужаснуто усџане, ћуџи, очима џражи џомоћ од друџова, који џокушавају да му џомоџну.*

- ТОША: Видим да ништа не сваћате. С вама једино практично. Идемо!
Сви изјуре из свлачионице. Лаза осјане на клуџи.
- ПИКА: Ауф, скроз сам се смрзо, добићу галопирајућу...
(Изађе из њуша)
- ЛАЗА: Ел си чуо ову будалу? Дал се он зеза, ил је стварно луд?
- ПИКА: Немој тако!
- ЛАЗА: Јес ти чуо сад ово за клин игру? То је теби нормално?!
- ПИКА: Он је вечити оптимиста. Да је више таквих...
- ЛАЗА: Далеко би догурали!
- ПИКА: Немој, Лазо, да није Тоше, ово не би ни постојало.
- ЛАЗА: Ко шта пита Тошу? Управа га врти како оће!
- ПИКА: А ко окупља клинце, ко ради са њима?
- ЛАЗА: Тоша је лаик, бар ја знам шта је тренер.
- ПИКА: Човек је ентузијаста, он то воли, не интересеује га лова!
- ЛАЗА: Па и мене не интересеује, а знаш зашто? Зато што нећу никад да је имам.
- ПИКА: Никад није касно.
- ЛАЗА: За тебе и није! Ако мене питаш, најбоље ти је да бришеш одавде што даље.
- ПИКА: Није ни то тек тако. Упознаш људе, зближиш се...
- ЛАЗА: Ја сам годинама овди и ским сам се зближио? Немој си луд, саранићеш таленат, видиш кака је ово жабокредина!
- ПИКА: То ми је и Миле реко.
- ЛАЗА: Он је једини паметан овди.
- ПИКА: Њега боле уво за клуб, ја да ти кажем.
- ЛАЗА: Гледај од чега живиш! И само чист рачун, плати, па клати, баћо, шта мени све нису обећавали.
(Извуче фойџос)
Погле!... Знаш ко је ово!)
- ПИКА: Знаш.
- ЛАЗА: Ел знаш?
- ПИКА: Ма знам... Онај твој...

- ЛАЗА: Синделар!! Погледај, узми слободно!! А... Шта кажеш?!
- ПИКА: Није лош.
(*Враћа му фојџос*)
- ЛАЗА: А види дрес!
- ПИКА: На штрафте.
- ЛАЗА: (*Гесџи*)
С реверима, баћо! Кад трчиш само ради!... То је био центарфор! Класична лепота!
(*Сџреми фојџос*)
Да сам на твом месту, ја би добро размислио. Колико сам те оценио добар си дриблер, у пољу не играш лоше, шут солидан, имаш преглед игре, само да поправиш игру главом. Сви услови да нешто направиш, ако будеш паметан и имаш неког да те гурне наравски. А Миле познаје пуно људи у подсавезу... Немој погрешно да ме сватиш, али најбоље ти је да се држиш Милета...
- ПИКА: Јебеш Милета!
- ЛАЗА: Немој, па то ти је будући таст, ха, ха!
- ПИКА: Нашо си мене да ложиш?!
- ЛАЗА: Ја не знам, прича се да нешто мутиш са Душицом!
- ПИКА: Ко прича?
- ЛАЗА: Опасан си! Само добра мала, свака част, Јел си мрчио?
- ПИКА: Што то тебе жуљи, који мој?!
- ЛАЗА: Добро, Пико, извини, нисам знао да је то озбиљно. Ако, гаји ти то у сваком случају, не дај мангупима да таслаче. Знаш ја те осећаје... Знаш да ме Душица подсећа на једну моју... То теби сад овако причам... Пљунута Душица... Ђале јој био прецедник клуба, ја таман играо први сезону. Загледала се у мене ко куче. Ја био млад, мењо женске. Не могу да кажем и она се мени свидла прилично. Знаш како то иде, посе се нисмо раздвајали. Ђале индустријалац, тамо не може да буде прецедник клуба ко оће. Он нешто начуо, па му било криво што сам ја Југовић, ал шта може, ишо сам и кући код њих, то је био замак, баћо! Ја јој купио и прстен, дао сам четри иљаде марака, имо сам лове тада... Ондак ме њен ђале зовне у уред, имао је фабрику тапета, тежак капиталиста. Уђем унутри, кад видим и Сиги седи на отоману и гледа ме заносно. Ја јој намигнем, као нема везе. Кад матори Хајнц избацио стомак,

онако званично: Хер Лаза, видим да се волете и то је лепо, ал ми смо адвентисти, а Сиги се смешка и мрда главом, мож да правимо веридбу само ако пређеш у нашу веру. Ја зажмурим, не знам дал сам добро чуо! Одбрусим му по српски, не продаје се Лаза Докић тако лако! Сиги почела да плаче, само због ње нисам правио испад. Отад се више нисмо састајали. Долазила она и даље на утакмице, ја се правио ладан, посе се повредим и... Можда сам и погрешо, нису ти суботари лоши, мирни људи, ал да се покрстим, јебо те бог!... Био би господин, ко би знао шта сам, вера не пише на носу. Ни Сиги није личила на суботарку. Прошле године долазила она у Макарску с децом, јавила ми се са дописницом, само нисам тео да идем...

СМИЉА: *(С враћа)*
Што ниси отишо, што се мене тиче, мого си! Јел то прича за Сиги? Јебала те Сиги!

Пика изађе из свлачионице.

ЛАЗА: Смиљо, колко пута сам ти реко да ми не дираш у успомене!
СМИЉА: Каке успомене, шта лажеш ту!
ЛАЗА: Оћеш да ти покажем разгледницу из Макарске?
СМИЉА: Ај покажи!
ЛАЗА: Немам је код мене. стоји ми у нахтасни. Баш ћу ти покажем.
СМИЉА: Како ти измишљаваш, па то је страшно.
ЛАЗА: Измишљавам? Има и датум на разгледницу, то си заборавила!
СМИЉА: Боле ме дупе за твоје разгледнице!
ЛАЗА: Знао сам да ћеш то да кажеш.
СМИЉА: Пошла ми жица!
ЛАЗА: Какав ти је само речник! Цицо, ти си толико огрубила...
СМИЉА: Отвори ми овај лак!

Лаза узима од ње бочицу лака за нокће, ошвару је и враћа јој. Смиља замацкава рују на чарайи.

ЛАЗА: Ти не личиш више на ону дивну девојку...
СМИЉА: Јуче сам га купила. Не може да ми траје ни два дана!
ЛАЗА: Ко да је то сад важно!
СМИЉА: Брига тебе што ја идем ко слепица окол! То није важно!
ЛАЗА: Купићу ја теби други мини-хоп, али сада...

- СМИЉА: Ко и досад што си ми купово! Од тебе не би ни примила...
- ЛАЗА: А блуза и мирис из Румуније?!
- СМИЉА: Вратићу ти! Ја ту крпу ни по кући не носим!
- ЛАЗА: Тако ми и треба! Ја луд, па купујем.
- СМИЉА: Шта си ми купио, шта, ајде кажи, шта?!
- ЛАЗА: Фала, Цицо, после свега што сам...
- СМИЉА: Кад си ме задњи пут извео негде на роштиљ?
- ЛАЗА: Како си површна! Жалосно је то како ти гледаш на живот и будућност. Само да се проводиш...
- СМИЉА: Ко се с тобом проводи, боље да се обеси одма.
- ЛАЗА: За мене су најважнија осећања.
- СМИЉА: Да сам била паметна, ја би се и данас проводила!
- ЛАЗА: Ти врло добро знаш да те никада нисам за твоју прошлост испитивао!
- СМИЉА: Ти да ме испитујеш?!
- ЛАЗА: Цицо, ја сматрам да смо се ми срели у годинама када човек другачије осећа. Тео сам да ти кажем...
- СМИЉА: Ко си ти да ме нешто питаш?!
- ЛАЗА: Молим те, саслушај ме прво...
- СМИЉА: Моја роба, мој дућан!!
- ЛАЗА: Цицо, немој да си вулгарна, није реч о томе!
- СМИЉА: Ма носи се!
- ЛАЗА: Јел сам те замолио лепо да ме саслушаш? Када смо се ти и ја нашли, мислим кад смо почели... и то, ја сам одма увидио да ће то бити...
- СМИЉА: Немој да се усудиш да ми поменеш још једаред...
- ЛАЗА: Па нисам ти ни реко... Откако си дошла ја хоћу да ти кажем нешто важно, ал ти си немогућа!
- СМИЉА: Ја сам се склонила од кише овди, нисам дошла тебе да слушам!
- ЛАЗА: Цицо, молим те... Зашто си така?!
- СМИЉА: Да ме оставиш на миру, јес чуо?! Не интересујеш ме уопште, јел ти јасно? Ти си мени гадан!

- ЛАЗА: Смири се, Цицо, молим те! Немој да се свађамо више...
- СМИЉА: И нећемо! Само немој да ми опет кукаш и да те затичем код мене! Шта ти имаш с мојом кевома да наклапаш?
- ЛАЗА: Ја њу поштујем, то је жена мученица!
- СМИЉА: Шта то тебе брига! Немој случајно да опет серете нешто!
- ЛАЗА: О мајки тако! Ја ако сам и говорио нешто, то је било зато што ти желим добро. Ти не знаш како су моји осећаји. Мене душа боле кад помислим на тебе!
- СМИЉА: Теби су живци пропали.
- ЛАЗА: Како ти мене не свађаш! Није мени за мене. Ти не знаш како су људи неискрени и себични, свако само гледа да те искористи! Због тога ме и стра за тебе. Никада нећеш да послушаш! кад си напуштала посао, реко сам ти: "Немој, Цицо, сетићеш се мојих речи" и изволте, ево ди си сада! Шта вреди што се ја бринем, кад ти сама ниси толко интелигентна да видиш!
- СМИЉА: Немој ти да вређаш!!
- ЛАЗА: Увек се љутиш! Како можемо да будемо срећни, кад се не разумемо. Што не би и ми могли да живимо лепо?!
- СМИЉА: Зато што си гоља!
- ЛАЗА: Жао ми је што морам ово да ти кажем, ал није све у парама. Ја сам се увек дичио са мојим образом!
- СМИЉА: Да имаш образа, не би толко баљезгао и не би се бруко овди.
- ЛАЗА: Ти ниси свесна шта причаш.
- СМИЉА: Ти ниси свесан да си отписан одавно! Видиш да ти цуру ноге! Не би требало да ти дају да цепаш карте овди на стадијону.
- ЛАЗА: Мени цела управа признаје заслуге за "Младог радника"!...
- СМИЉА: Задужио си ти "Младог радника" малопре!
- ЛАЗА: Нисам крив, легла ми на болесну ногу!
- СМИЉА: Мене би као жену било стид, покри се баксузу!
- ЛАЗА: Дошли смо до увреда и до понижења!
- СМИЉА: Ја сам дошла до понижења, кад сам на тебе спала! Имала сам прилике да бирам!
- ЛАЗА: Што те није Спаса одвео за Канаду?!
- СМИЉА: Само да сам тела, посло би ми човек гаранцију одма!

- ЛАЗА: Цукела хармоникашка!
СМИЉА: Ти неког да називаш?! Погледај се, пацову дроњави!
ЛАЗА: Цицо, немој да ме унижаваш.
СМИЉА: Спаса је за тебе човек, а ти си крпа! Смрдљивко један!!
ЛАЗА: Цицо!...
СМИЉА: С њим сам знала да сам жена!!
Лаза зајљаче нагло и гласно. Смиља се осврће зајљечена.
СМИЉА: Лазо!... Лазо, шта ти је!... Немој, наићи ће неко!
ЛАЗА: Нек на... наиђе!
СМИЉА: Шта ти је одједаред?! Шта пиздиш сад!
ЛАЗА: Лако је теби да ме му... мучиш, кад знаш колко те волем!
СМИЉА: На, убриши те слине. Види нашта личиш!
Пружи му марамицу. Лаза кроз марамицу.
ЛАЗА: Нашо сам стан!
СМИЉА: Што нисам бројала који је по реду!
ЛАЗА: У Жа... Жарково.
СМИЉА: У Жарково?!
ЛАЗА: На Беле воде. Тео сам да те изненадим, а ти видиш како си... Јел то опхађење?... Треба кираџија да се исели за шес недеља и ондак ми можемо одма унутри.
СМИЉА: За шес недеља?! Мене си нашо да ваташ на те штосове? Иди се уми боље?
ЛАЗА: Немој сада да ме правиш лудог, јел смо рекли да се узимамо чим нађем стан!
СМИЉА: То нема ни говора, нисам ја толка будала ко што ти мислиш.
ЛАЗА: Цицо??
СМИЉА: Како узимање, јес ти нормалан?
ЛАЗА: Знаш шта, Цицо, ја ћу ово да преболим... Само сетићеш се мојих речи... Доћи ће време кајања...
СМИЉА: Јеси завршио?
ЛАЗА: Како то цинички звучи из твојих уста: "Јеси завршио".
СМИЉА: Дај бре, откачи се фрајеру!

У вратиима свлачионице појави се Миле са фасциклом.

- МИЛЕ: Аха! Уфатио сам вас, тичице! Шта мутите овди, а? Опасни сте, углављивате рандес сигурно! Је ли, кад ће да правимо весеље, доклен да се вуцарате овако?!
- СМИЉА: Дај, Миле, не зезај и ти!
- МИЛЕ: То си је нешто насекирао! Кажи ел да га бијем, чим не слуша одма мени пријави! Него, Лазо, ове недеље играм проширен систем. Четри фикса и два трознака.
- ЛАЗА: Охо, то нема зезања! Шта си продо кола?
- МИЛЕ: Ммм... Хонорар. Шта има, то се зна, ако уложиш, мош и да се надаш.
- ЛАЗА: То је и моја парола.
- МИЛЕ: Идем на иљаду двеста комбинација.
- ЛАЗА: Иљаду двеста?!
- МИЛЕ: Толико. Мораћеш да останеш и посе радног времена. Ја ћу ујутру да ти донесем тикете у канцеларију.
- ЛАЗА: Бравос, Миле, права шема! Ја све мислио ти се зезаш.
- МИЛЕ: Ево ти парови, па вечерас мало размишљај. Коло није наивно. Ја планирам четири фикса, па да некако уклопимо...
- ЛАЗА: Не знам баш да мож да буде четри фикса... “Звезда” игра са “Слободом”, то је један, добро...
- МИЛЕ: “Сарајево” иде “Челику”, то је нула, знаш и сам да се Босанци помажу кад је густо, трећи ти је фикс у Зрењанину, “Партизан” туче “Пролетера” глат и “Динамо” у Скопљу, то је кец сто посто.
- ЛАЗА: Не би им ја верово! Видиш да су нас прошле недеље заврнули са “Радничким”. Имали би једанаест.
- МИЛЕ: Па баш зато!
- СМИЉА: Јаки сте ми ви стручњаци “Вардар” је гризо против Нишлија што је мору да се обезбеди од испадања, сад “Београду” и “Пролетеру” висе ноге! “Динамо” се још није опростио од првог места. У Зрењанину не мож да буде двојка ни у сну, само нула, или кец. “Партизан” је на средини, нема зашта да се ломи, а “Пролетеру” дупе на тигању! И за “Звезду” је чак питање! Прво место у џепу, већ мисле на летовање, а сви се на њу дрче! Мож да буде трознак лако.

- МИЛЕ: Али на Маракани...
- СМИЉА: Каке то везе има?!
- ЛАЗА: Добро, Цицо, јел се ми овди питамо, или ти?!
- СМИЉА: Кад баљезгате ко будале!
- ЛАЗА: Ако неко боље зна од мене ситуацију у првенству...
- СМИЉА: Кад си добио на прогнозу?
- ЛАЗА: Нисам добио што нисам имао средства да уложим!...
- СМИЉА: Ти немаш појма...
- ЛАЗА: Опет да се вређамо?!
- МИЛЕ: Ево, даћемо и њојзи двајес комбинација, баш да видимо!
- СМИЉА: Боле ме дупе за комбинације, само лупате фиксове офрље!
- МИЛЕ: А које би ти метла, Смиљче, животати?
- СМИЉА: Прво и прво “Вележ” добија “Олимпију”, ту је кец сигуран.
- ЛАЗА: А што им не игра Бајевих?
- СМИЉА: Нема везе, игра Владић, он им је сад шпиц играч. Миле, плаћаш вечеру да ти кажем фиксове. До сада никад нисам оманула. Ти знаш кад се ја закунем у кеву!
- МИЛЕ: Ајде напиши твом Миленцету овди, ако убодемо, купићу ти бунду од лисице!
- СМИЉА: Купи твојој Борки, а ако оћеш фиксове, прво да ме водиш код Селета на вечеру.
- ЛАЗА: Ел мислиш да је лепо што уцењујеш човека?
- СМИЉА: Он мени није шеф, па да мора да му се увлачим!
- ЛАЗА: Ја и Миле смо пријатељи још док ни тебе нисам знао!
- МИЛЕ: Лазо и ти ниси кавалер, не мораш одма да реагираш! Шта је с тобом, Смиљо, пре ниси била така?
- СМИЉА: Нервира ме овај!
- ЛАЗА: Сад сам значи овај?!
- МИЛЕ: Чекај бре, Лазо! Немој се љутиш, Смиљче.
- СМИЉА: Ви боље да играте на Лото, ово коло ће да упрскате скроз! За шемаша није доста само лова, Миле, не сваташ ти како се деле бодови.

- МИЛЕ: Много нас нешто потцењиваш, ал савет примамо. Пази, “Ехо” доноси контра фиксове него што си ти рекла! Ево ти, Лазо па простудирај мало.
- СМИЉА: То лутрија и штампа да намами таке ко ви! Препиши ондак знакове из “Еха” и да те не боли глава.
- ЛАЗА: “Неизвесност у Нишу”, “У Склољу сва 3 знака”... Ти наши новинари!
- МИЛЕ: Пуст и њима сервирају...
- ЛАЗА: “Раднички” у Пироту чека “Трепчу”... Ту не може да буде реално. “Раднички” губи већ две утакмице, “Трепча” играла нулу с “Брегалницом”, а опет њојзи бодови требају ко леба. Сад и пироћанци су кући увек опасни... Тврд терен!
- МИЛЕ: Богами тесно, “Трепча” рефлектира на Прву лигу!
- ЛАЗА: Ја лично мислим... Нула, или два.
- СМИЉА: Кеџ ко врата!!
- ЛАЗА: Тешко би се ја сложио, кеџ је ту клизав!
- СМИЉА: Ове године “Трепча” има да причека. То се већ зна и зато ће да изгуби с пироћанцима. Погледај мало табелу источне групе.
- МИЛЕ: То ми све неизвесно!
- ЛАЗА: Збуњава нас намерно!
- СМИЉА: Миле, мењај ти помоћника под хитно, он зашта се увати...
- МИЛЕ: Па млад је, поправиће се, хе, хе!
- СМИЉА: Оће, оће...
- МИЛЕ: Виш, Лазо, како су ти жене, само негодују и критизирају! Тако и моја Борка... Не мош ни да је бијеш стално!
- ЛАЗА: Увек мора да се савлађиваш!
- МИЛЕ: ... Како би се сад извуко кад би ме опалило овај пут! Сева ме чир, то је добар знак, ал све ме нешто стра од овог кола. Није ово уопште наивно како изгледа! Ево видиш, сувише ми некако реално, сви фаворити играју кући, једино “Динамо” што иде доле. Никако не волим овака кола, нит смрди, нит мирише. Ниједан прави дерби! Уопште ми не лежи.

- ЛАЗА: Мутно коло! То је најгоре кад не решава ништа на табели.
- МИЛЕ: Питам се просто дал да прескочимо овај пут, па да сачекамо следеће коло, пуно су бољи парови!
- ЛАЗА: Не би тео ништа да сугерирам, велика је лова.
- МИЛЕ: Погле, у Сплит се идуће недеље решава првенство, практично. Не знам ни сам!
- СМИЉА: Знаш шта, најбоље је да прескочите цело првенство, па лепо кад дође талијанска лига Интер – Милано, Лацио – Рома, Варезе – Катанија, Ланероси...
- МИЛЕ: Доклен ћеш ти да нас зајебаваш овди?! Ту си ми се попела! Јел теби јасно колку лову треба да треснем?! Шта сереш!!

Смиља се констипернирано окрене ка Лази, који ћушке шврља оловком. Смиља њојом увређена оде до клуџе и седне.

- СМИЉА: И ја сам кретенка!...
- МИЛЕ: Ништа! Идем на иљаду двеста комбинација и готово!
- ЛАЗА: Твоја лова, твоја воља.
- МИЛЕ: Сутра кад донесем тикете, казаћу ти фиксове...
(*Ойази Дуду на враћима*)
Ти ниси кући? Дођи овамо!... Долази овамо кад ти говорим!
- ДУДА: Што?
- МИЛЕ: Ништа ти нећу, приђи!
- ДУДА: Нећу!
- МИЛЕ: Јел сам ја реко да се вучеш кући?
- ДУДА: Мислиш да нисам видела тикете?
- МИЛЕ: Ти си видла, попишуљо! Ја се питам док мој леба једете!
- ДУДА: Можда и нећу још дуго, не бој се.
- МИЛЕ: Ма немој! Ако ти се не свиђа, друм! Само немој посе да ми се враћаш ко она несретница. Доста је мени једна распуштеница у кући!
- ДУДА: Ти си Даци и срушио брак, што је била луда, па те слушала.
- МИЛЕ: Да је слушала, не би се качила с оном барабом. Њу сам упустио, ал тебе ћу ја да утерам у шишу, ћеро мајкина!
- ДУДА: Нисам ја Даца, па да ми упропастиш младост. Ја сам одрасла и имам права да одлучујем...

- МИЛЕ: Марш, Сунце ти богово!...
- ЛАЗА: Немој, Миле...
- МИЛЕ: Шта немој! Оће госпођица љубав да тера! А овамо укор пред искључењем. Јел знаш ко бега из школе? Јел знаш?!
- ДУДА: То је моја лична ствар!
- МИЛЕ: Није лична док ја морам да црвеним пред разредног!
- ДУДА: А не црвениш што се коцкаш овде? Све ћу мами...
- МИЛЕ: Иди! Трчи одма! Ево ти за телефон!
- ДУДА: Мислиш да нећу да кажем?
- МИЛЕ: Пљуни жваку кад разговараш с оцом!
- ЛАЗА: Миле, смири се...
- МИЛЕ: Пљуни ту жваку!!
- ДУДА: Ево ти!
(Пљуне)
Па шта. Јел си сретан сад?
- МИЛЕ: Видиш, сад може, а? Прснуће ми чир од вас. Једва чекате да заклопим очи, да ми швалери изеду ово мало муке што сам скућио!
- СМИЉА: А шта би ти, да понесеш у гробу?
- МИЛЕ: (Пресече је њољедом)
Во је добар док тегли. Сад не смем ни усрани тикет да попуњавам, Треба да се кријем ко криминалац неки!
(Извади буђелар)
Јел ово крадено, шта ли? Ринтам ко мазгов да ви мож да бесните! Само ја сам крив. Добар и луд су браћа! Требо сам вам ударим сучку одма, да се не чујете живе ниједна, а не да ме шпијунираш још!
- ДУДА: Нисам ја ни дошла овамо због тебе!
- МИЛЕ: Знам шта оћеш с тиме да кажеш! Ал да знаш, док сам жив, онај преко мог прага неће! Тај филм неће да се даје. Нек те води у дворе, код мене нема!
- ДУДА: Ко ти шта тражио?

- МИЛЕ: Пратим ја вас одавно! Знам и кад си пошла с њиме, знам за сваки пут кад сте седели код “Туриста”. Кад си ишла у Куршумлију са школом на ескурзију, мислиш да не знам да је и он бијо? Све знам, малко сам ја већи мајмун од вас!
- ДУДА: Он има права да иде де оће.
- ЛАЗА: То је сад неко време, модерна омладина, седне на мопед...
- МИЛЕ: Оћеш да ми направиш срамоту, јебем ти мајку божију!
- ДУДА: Ти мени не можеш да забраниш љубав, човече!
- СМИЉА: Сигурно, Дудо!
- МИЛЕ: Ти завежи!
(Дуди)
Не да ћу да ти забраним него ћу те сатрем...
- ДУДА: Не може нико да одређује ко ће кога да воли!
- МИЛЕ: Ја ћу тебе под кључ! Метнем ти само једну кофу у собици и до јуна нема напоље!!
- ДУДА: Докле ћеш да изиграваш кабадахују? Нисам ја теби на располагању!
- МИЛЕ: Чекај само док дођемо кући! Има да ти нашарам гузицу, па ће се чудиш!
- ДУДА: Шарај ти твоје тикете! Јеси свесан да се ја тебе више не бојим! Доста ми је тих претњи! Ништа друго и не знаш. Кад сам од тебе чула нежну реч?
- МИЛЕ: Душанка!
- ДУДА: Цео живот само вичеш и псујеш као силедија. И то ми је отац.
- МИЛЕ: Ја нисам отац?!
- ДУДА: Колко пута смо нас три отплакале због твог речника. Само умеш да се иживљаваш.
- МИЛЕ: Тропираш разред, па да те милким, шта ли?!
- ДУДА: Није реч о томе. Знаш ти добро шта ја мислим.
- МИЛЕ: Правићете ви мене од блата! Само, ово ниси смела да ми кажеш.
- ДУДА: Ја се тек спремам да ти кажем.
- МИЛЕ: Нећу више реч да чујем!
- ДУДА: Мораћеш, Миле!

- МИЛЕ: Миле?! С ким говориш ти? Ограничи се мало!
 ДУДА: То је оно, што ти не смеш да се суочиш са истином!
 МИЛЕ: Кад те залепим по та уста безобразна!...
 ДУДА: У целој тој ствари највише ме жао маме!
 МИЛЕ: А, видиш, ту сам те чеко. Сад се отварају карте. То вас она и подбуњава! Ако, ако, ћеро! Само нека бушка, нек вас подбуњава. А ја окрећем лист! Нећеш да учиш? Немој, иди на занат, чисти улице, шта те воља! Баш ме бриге! Радите шта оћете, ал знаш шта ће добијете од мене? Ово!

У враћима свлачионице нагло се појаве Селе и Пика. Селе уђе, а Пика остане у нелагодности код враћа.

- СЕЛЕ: Шта је, не да лову, а? Претисни га само, Дудо, има да исповрти цимрија. Шта сте сви ко на парастос, губите, шта има, ни први, ни последњи пут! Спорт је то. Пази ево је и Смиљка! Де си ти, лутко, ел си заборавила де ми је фирма. Пришрафио те овај Турчин, а?
 СМИЉА: Честитам, Селе, пресељавате се у београдску. Саће пљуцкате на сиротињу.
 СЕЛЕ: Па озбиљно смо и радили. Ништа није случајно. Савесно тренирамо, појачавамо редове. Каћ, Милисављевић са Уба, а имамо и још неке амбиције у виду. Да вам шапнем у поверењу: изгледа да ће још један да нам се придружи. Нећу да кажем који, само ћу да га погледам!
(Окрене се ка Пики)
 Шта си се скупио тамо ко попишан, оди међу људе!...

Прекиде га урлик публике. Смиља зверне кроз прозор.

- СМИЉА: 3 : 1! Писка главом.
 СЕЛЕ: Мајку му! Ево дадoste и почасни! Да сте овако од почетка, још би ми изнели гаће на штап. Ови моји се увек опусте у финишу. Утакмица траје све док судија не свира крај! Ал не мож да утувиш то у главу. Него, друштво, знате шта, да се ми не акамо даље; частим вечеру за све, а, шта кажете?! Лепо сад сви колко вас има овди џумле код мене! Шта је, директоре, шта си обесио нос? Криво ти што те зовем на вечеринку!
 МИЛЕ: Немој ми и ти газиш на муку.
 СЕЛЕ: Шта је сад то?
 МИЛЕ: Пусти, Селе, ништа.

- СЕЛЕ: Де је запело? Јел због Пике нешто? Дај да рашчистимо то одма. Пико, дођи овамо! Де је проблем? Па јел имате уста, мајку му!
- ПИКА: Ма без везе...
- СЕЛЕ: Шта је, јел сте се закачили нешто?
- МИЛЕ: Селе, то није твоја ствар.
- СЕЛЕ: Пико, што сте се посвадили?
- ПИКА: Приватно нешто... Због Дуде...
- СЕЛЕ: Ааа, то ли је! Значи љубомора! Ајде да се помирите лепо и одма сви код мене. Каке су то глупости! Смиљка, кажи Гери да вам да мезе, он зна већ шта ће да насече! Оставио сам младе бризле и фин черек у ладњачу, ал добро, то ћу ја кад дођем. Ајте ви, шта ме гледате, ја ћу да причекам крај, па ћу покупим и Тошу.
(Милеју и Пики)
Каки сте ко деца!

Дуда демонстративно одгледа Милеја, приђе Пики и узме га под руку.

- ДУДА: Ајмо, Пико!
- Њих двоје изађу из свлачионице. Миле их испрати њимурним погледом. Смиља погледа Лазу, који одсујно седи на клупи, па се и она зајуши ка излазу.*

- СМИЉА: Селе, јел још точиш “Грома”?
- СЕЛЕ: Имам сад Годоминско, још боље, видећеш.
- СМИЉА: Лачо!

Смиља изађе најоље, а Селе се окрене Милеју.

- СЕЛЕ: Бре, Миле и ти га јебенишеш вечито! Ајде полази! Што ти се не свиђа Пика? Леп дечко, спортиста. Шта оћеш? Него је требо да је обрлати неки чупавац, дрогација, да се заразите сви. Онда би виро комендију, да те милиција посећива! Шта ти смета што се воле? Пусту децу да живе, јебо те бог!
- МИЛЕ: Ди ће да седнемо?
- СЕЛЕ: Гера ће вам састави столове.
- МИЛЕ: Немој само близу музике!
- СЕЛЕ: Ма у малу салу!

Селе и Миле најусије свлачионицу. Лаза усијане са клује и приђе прозору. Посмајра шија се дешава на терену. Фон кише и навијања. У вратица се појави Смиља, засијане, зледа Лазу, који је не примећује.

СМИЉА: Добро, шта је сад, ел ти идеш, ел не идеш?

Лаза се окрене, зледа Смиљу, зајим оде до чивилука, полагано скида с њега шушкавац и сак и приђе Смиљи. Сјави кају на злаву, обуче шушкавац и пребаци сак преко рамена. Сјоје и зледају се. Лаза седне на клују одсујно зазледан испред себе.

СМИЉА: Ти нећеш на банкету?!

Лаза полако одречно одмахује злавом. Смиља учини покрећ као да ће да крене, Лаза га више осети, него приметити.

ЛАЗА: Смиљо... Седи још мало...

Смиља га погледа, седне на клују уз сама вратица. Поћује.

ЛАЗА: Јеси видла на шта личи терен?... Лепи се лопта, уопште не мож да отскочи... Како ће сутра да се тренира, мени није јасно...

Смиља скочи нервозно с клује, погледа Лазу и дуне најоле. Лаза се и не окрене. Седи и ојкачено буљи. У постојећи фон кише и навијања умиксује се постојено музичка тема. Како се музика појачава, светлоси се, сасвим полако, заси до појачаној зашамњења. Лаза седи и зледа.

КРАЈ